

Lykkelig som liten

Om de første numre av Fidelity har festet det inntrykket at vi kun leker med de dyreste boksene, er i alle fall dette et bidrag til å vise at vi også ser etter hva som foregår i underskogen under veis.

At det foregår mye moro der nede, skal ingen tvile på. Dessuten at Rotel er en av dem som stikker seg frem bør heller ikke overraske noen. Etter å ha brukt en del tid i lag med Rotel RA 02, er dette opplevelsen Fidelity vil dele med leserne.....

Hvorfor være stor...

Rotel RA 02 er med sin hendige størrelse den nest minste i Rotels integrerte forsterkerserie, og det testede eksemplaret var kledelig utført i den etter hvert meget populære sølvblanke finish. Kabinettet er selvsagt tynt og skranglete, vekta er helt klart brukbar (6,5 kg), vi skal ikke for-

lange det umulige i denne prisklassen. Bare nesten. For jeg finner det virkelig imponerende hvor mye vi faktisk får; fullfunksjon fjernstyring, reléstyring, forgylte kontakter, hodetelefonutgang, RIAA-trinn, mulighet for "Source direct" (hopper over tonekontrollene), IEC strømkontakt, ringkjerne trafo av brukbar størrelse, pre out.... Ja hva mer vil du ha? Ærlig talt, vi snakker 5000,- kroner her! Dette må da være en liten hi-fi bombe?

....når man er lykkelig som liten...

Jeg har brukt mye tid på denne tassen, så morsom var den å leke med. Den har fått drive Mission's tilårskomne 760i, KEF Coda 7, Monitor Audio Studio 6 og Klipsch RF5, mens den har blitt matet av Pioneer DVD 656-A universal spiller, Audio Note DAC 1.1x og Pro-Ject RPM9 med Audio Note IQ3 moving magnet pick-up. Som vanlig har jeg brukt litt dempefø-

av Håkon Rognlien
haakon.rognlien@c2i.net

ter og annet fjas, mens kablene denne gangen har vært Supra, MIT og DBL.

Om dette kunne låte noe? U bet! Dette er starten på seriøs hi-fi anno 2003, bare for å ha det klart. Jeg kommer tilbake til begrensingene etter hvert, bare så det er sagt, men først vil jeg fortelle alt denne mini-giganten er i stand til å utrette....

... de fleste gikk det ille, som større være ville...

"Jazz after dark" er en typisk politisk ukorrekt samling med svisker, som bare er helt nydelig fra A til Z, eller der omkring. Den er lett match for de fleste hi-fi komponenter i grunn, etter-som utgangspunktet er så vidunderlig og ukomplisert. Og Rotel RA 02 besvarer dette med en rimelig glatt og lettbeint gjengivelse med brukbar overlevering av innlevelsen i låta. Er ikke håpløs på dynamikk, heller, faktisk! På bakgrunn av dette er på tide å virkelig sjekke muligheten for å reise kroppshårene, og Johnny Cash' "When the man comes around" comes around. Overraskende mye detaljer, bra med luft, bredt fin lydbilde. Så rent teknisk er dette godt innenfor det man kan forvente i prisklassen, men det jeg lette etter i denne låta, må jeg nok fortelle mer om i neste avsnitt... I stedet fyker vi over på Eric Clapton's snille og perfektjonistiske "Reptile" (??) som er denne forsterkerens klare hjemmebane. Glattheten, luftigheten og et visst anstrøk av perfektjonisme gir denne skiva gode kår. Det

låter slik det skal, en behagelig og lite utfordrende totalopplevelse, virkelig god hi-fi for små utlegg. Dette er slik det bør være!

Klassiske orkestre kan være en tøff opplevelse for mang en strømforsyning, men gitt at vi holder volumkontrollen på rette siden av midten, er det igjen duket for mye skjønnhet fra RA 02. "Adagio Karajan" (igjen en bunke svisker... et skummelt trekk for en som ønsker å bli oppfattet seriøst...) låter ordentlig, tydelig og fokusert, mange klare tegn på god hi-fi her. Lydbildet er spredt over et meget bredt palett, der detaljer og enkeltinstrumenter får breie seg rimelig uhindret. Ypperlig at så flott lyd kan kjøpes for samme sum som et billig dusjkabinett, som til og med effektivt stenger enhver tilskuer ute fra alle de fineste opplevelsene!

Men RIAA-trinnet, dere, jeg bever i fryd over dette RIAA-trinnet. Det er stille som en Ronson-lighter, friskt som en Larlsberg-brus og sikkert like utdatert...? Det avslører dybde og liv, klart mer dynamikk og moro enn jeg fikk ut av CD-spilleren, og jeg er overbevist om at i den grad du i det hele tatt finner RIAA-trinn i forsterkere i denne prisklassen, er dette Terminator-varianten for alle de andre. De ha'kke en sjangs!

...for alle når så høyt som det naturlig er for kroppen...

OK, OK, jeg sleit litt med forrige avsnitt. Jeg er jævla blasert, og jeg hører at vi med Rotel RA 02 ikke får de varene som ligger på øverste hylla, eller den rørgreia du må bestille, og som du må vente på i mange måneder for den kommer, og når den endelig kommer er det et eller annet i veien med et av rørene også, så du må sende den tilbake og vente enda en stund. Du får mye, men ikke alt.

Vi snakket om Johnny Cash. Teknisk sett

greit, men vi må vel innse at det ble noe unyansert i toppen og litt steril framføring uten nødvendig drama, nerve og nærhet. Vi snakker ikke high-end på dette feltet, i hvert fall. Men jeg kan ikke holde meg; det finnes faktisk noen helvetes dyre bokser som også dreper dette livet like effektivt som Rotel RA 02, uansett om de har en oppløsningsevne du ikke har sett maken til siden du lekte med saltsyre i kjemistimen på ungdomsskolen. Og vi var inne på klassiske orkestre. Instrumentenes klangfarger er det mange som har meninger om. Rotel RA 02 er ikke det beste instrumentet å lete med, for å avgjøre om du lytter på Stradivarius eller Guarnerius, ei heller Paiste eller Zildjian. Og når dirigenten ligner en huleboer som feirer felling-en av en diger hjort, sånn midtveis ute i første sats av Mahler's 5., da bør du ikke ha dratt med deg volumkontrollen over midnatt. Det er en nemlig en tydelig mangel på "driving power" i RA 02, til tross for en absolutt våken strømforsyning. Den blir stresset og rotete når behovet for utømmelig kraft blir forespurt, og en pussig "loudness-effekt" blir veldig tydelig når du spiller litt for høyt. Og jeg må her tilføye at dette skjer selv om RA 02 helt klart sparer seg litt ved å være forsiktig med hva den leverer i de laveste oktaver. Dette fenomenet minsker ellers med enkel last (små høyttalere med enkel impedanskurve og defilteknologi), og taler sitt tydelige språk om at begrensningene ligger i strømforsyningsdelen. Men dette er jo helt fair, - vi er i dagligvaresjappa, ikke i hummerakvariet hos Meny-kjeden!

...så ikke hig mot toppen, men stopp det siste hopp...

slank, sølvfarget kjøkkas, dette. God valuta for 5000,- kroner. Selvsagt finner vi ingen high-end i denne prisklassen, men god hi-fi er det, uten tvil. Mangel på rå kraft og finesse oppveies for en stor del av glatt, levende og tilpassningsdyktig lydgjengivelse. Trives desidert best med små høyttalere som er enkle å drive, gjerne i spenn med en aktiv sub. Dette er et glimrende utgangspunkt for å starte hi-fi løpebanen, eller sette på rommet til ungene i Oljenasjonen, eller drive TV-lyd, eller gi til svigermor som er glad i musikk, men fortsatt hører på sin ITT Schaub-Lorenz reiseradio, eller....

Kort sagt: Det er her moroa begynner i år 2003. Rotel RA 02 er verd sin vekt i.... 20-kroninger, kanskje...? En flott forsterker!

**Rotel RA 02 integrert forsterker,
2 x 40 W, 4995,-
Importør Mono AS.**